

Ἐπιλογές ἀπό τόν Προφήτην Ἡσαΐαν (Ὁμιλίες : 92)

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
1	03/10/93	1, 1 – 2	Εἰσαγωγή. Προοίμιον καί ἱστορικά στοιχεῖα τῆς προφητείας. Λαλεῖ ὁ Θεός καί ἐπικαλεῖται ὡς μάρτυρες τῶν λόγων του, τόν Οὐρανόν καί τήν Γῆν.
2	18/10/93	1, 1 – 4	Ἡ μαρτυρία Οὐρανοῦ καί Γῆς ὅτι ὁ λαός Ἰσραήλ ἐγκατέλειπε τόν ζῶντα Θεόν. Ἡθέτησαν αὐτόν πού τούς ἀνέδειξε. Ὁ ἑλληνικός ὀρθόδοξος λαός βαδίζει παράλληλα. Ὁ Θεός ταλανίζει!
3	25/10/93	1, 4 – 9	Ἡ ἀλλοτρίωσις ἀπό τοῦ Θεοῦ καί οἱ φοβερές ἐπιπτώσεις. Καί λέγει ὁ Θεός στήν Ἱερουσαλήμ: «ἀπό ποῦ νά ἀρχίσω τήν θεραπεία σου ἀφοῦ ὅλη εἶσαι μία πληγή». Καί νά: Ἡ γῆ σου ἔρημος. Οἱ πόλεις σου κατακαμμένες. Τά προϊόντα τῆς γῆς σου οἱ ἐχθροί σου τά τρῶνε. Ἔτσι θά ἐγκαταληφθῆς ὧ ἑθγατέρα Σιών!
4	01/11/93	1, 9 – 11	Τό «λεῖμμα» τῶν Χριστιανῶν εἶναι τό «μικρόν Ποίμνιον», τό «ἄλας τῆς γῆς» καί τό «Φῶς τοῦ κόσμου». Αὐτοί καί μόνοι θά σωθοῦν σέ κάθε ἐποχή καί στά ἔσχατα. «Ἀκούσατε λόγον Κυρίου». Ἕνα προσκλητήριο ἀκοῆς καί συνέσεως. Ὡς πρὸς τί τό πλῆθος τῶν θυσιῶν; Ἡ ἀληθῆς θυσία.
5	08/11/93	01/11/14	Ἡ πνευματική διάστασι τῆς θυσίας στήν Παλ. Διαθήκη. Ὁ Θεός διαμαρτύρεται ὅτι δέν θέλει νά τόν ἐπισκέπτωνται στήν αὐλή τοῦ Ναοῦ του. Δέν δέχεται τίς θυσίες των, οὔτε

A/A	HM/NIA	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
			τίς έορτές των, ούτε τίς άργίες των, ούτε τήν νηστεία των, έπειδή τά χέρια πού προσφέρουν δώρα είναι γεμάτα από αίματα.
6	15/11/93	1, 15 - 18	Κι άν έκτείνετε τά χέρια σας σέ προσευχή, Έγώ θά άποστρέψω τά μάτια μου, λέγει ο Θεός, γιατί τά χέρια σας είναι ματωμένα. Έλατε, λοιπόν, νά λουσθήτε μέ τήν Μετάνοια και νά διορθώσετε τή ζωή σας, και τότε δέχομαι νά άλληλοδικασθούμε για νά βρούμε τόν ένοχο στη διαφορά μας.
7	22/11/93	1, 18 – 21	Ο Θεός έτοιμος νά συγχωρήση. Και ή πρόσκλησί του: «Και εάν θέλητε και εισακούσετέ μου, τά άγαθά τής γής φάγεσθε». Αποτείνεται σέ πνευματικά νηπίους όταν λέγη, «τά άγαθά τής γής φάγεσθε». «Τό στόμα Κυρίου έλάλησεν». Η αυθεντία τών Γραφών.
8	29/11/93	1, 21, 23	Γιατί ονομάζεται ή Ίερουσαλήμ πόρνη. Που όφείλεται αυτή ή πτώσις. Παράλληλη περίπτωση οί Ορθόδοξες έλληνικές μας πόλεις. Τό φαινόμενον τής νοθείας στα ύλικά προϊόντα αλλά και στό πνεύμα τής Αγίας Γραφής. Η άπειθεια τών άρχόντων. Γίνονται κοινωνοί κλεπτών.
9	06/12/93	1, 23 - 24	Ο Θεός συνεχίζει νά άποκαλύπτει τήν κατάστασι τών Άρχόντων τής Ίερουσαλήμ. «Διώκοντες άνταπόδομα». «Παραμερίζοντες τήν κρίσι του όρφανου και τής χήρας». Η άπόφασις του Κυρίου, Δεσπότου Σαβαώθ, Δυνάστου του Ίσραήλ. Οί τρεις διαδοχικές άποκαλύψεις του Ονόματος του Θεου.
10	13/12/93	1, 24 - 25	Όνόματα Μεγαλειότητος του Θεου. «Ο Δεσπότης Σαβαώθ, ο Δυνάστης του Ίσραήλ». Άπειλεί ο Θεός ότι θά άπωλέση τούς άπειθούντας Άρχοντας, όπως και κάθε άνομον και ύπερήφανον.
11	20/12/93	1, 25 – 28	Η πόλις Ίερουσαλήμ έπρεπε νά περάση από τό πυρ τής δοκιμασίας για νά καθαρισθή.Οί άπειθούντες και άμαρτωλοί έπρεπε νά άπωλεσθουν. Αποκατάστασις τής Πόλεως όπως πρώτα. Η Δικαιοσύνη και ή Έλεημοσύνη του Θεου. Η ιστορική Ίερουσαλήμ, τύπος τής έπουρανίου Ίερουσαλήμ.
12	10/01/94	1,29 -2,2	Οί Ιουδαίοι θά ντροπιασθουν μέ τήν λατρεία τών ειδώλων στα Άλση. Θα σταθουν σαν τερέβινθος που απέβαλε τά φύλλα της και σαν κήπος χωρίς νερό. Νέον προοίμιον,

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
			σχολιασμός. Περίλαμπρη Μεσσιακή Προφητεία.
13	17/01/94	2, 2 – 3	Μιά λαμπρή Μεσσιακή Προφητεία. Θά είναι έμφανές τό Όρος Κυρίου πού είναι ή Έκκλησία. Καί εις αυτήν θά προσέλθουν όλα τά Έθνη.
14	24/01/94	2, 3 – 4	Ποίος ό Οΐκος του Θεού Ίακώβ; Καί Αυτός ό Θεός θά μάς αναγγείλη τήν όδόν Του πού είναι ή Θεογνωσία. Διότι από τήν Σιών θά εξέλθη ό Νέος Νόμος τής Καινής Διαθήκης καί από τήν Ίερουσαλήμ θά άκουσθῆ ό προσωπικός λόγος του Κυρίου άφου θά έχη ένανθρωπήση. Καί θά κρίνη τά Έθνη καί θά δώση Ειρήνη.
15	31/01/94	2, 5 – 6 3, 1 - 3	Προσκλητήριο εκ μέρους του Προφήτου στό λαό του για μία προσέγγισι στό Φως του Κυρίου πού είναι ή Καινή Διαθήκη, ή Έκκλησία. Καί άπειλει ό Προφήτης σέ περίπτωση άρνητική. Ό Κύριος θά έγκαταλείψη τό λαό του ένεκα των άμαρτιών του. Λεπτομερής έκθεσις τής άπειλης.
16	07/02/94	3, 1 – 2	Θά άφαιρέση ό Κύριος από τήν Ίερουσαλήμ ένεκα των άμαρτιών των κατοίκων της, «ισχύοντα καί ισχύουσιν, ισχύν άρτου καί ισχύν ύδατος. Γίγαντα καί ισχύοντα καί άνθρωπον πολεμιστήν καί δικαστήν καί προφήτην καί στοχαστήν...»
17	14/02/94	3, 2 – 4	Καί ό Θεός συνεχίζει τήν άπειλή του ότι θά άφαιρέση από τήν Ιουδαία, Πρεσβύτερον καί Πεντηκόνταρχον καί θαυμαστόν Σύμβουλον καί σοφόν Αρχιτέκτονα καί συνετόν Άκροατήν. Αντ' αυτών, θά έγκαταστήση Άρχοντα μέ άνώριμον νούν.
18	21/02/94	3, 4 – 5	Συνεχίζει ό Θεός τήν άπειλή του στην Ιουδαία. Θά επιτρέψη νά κυβερνήσουν άρχοντες μέ νεανικά μυαλά, οί όποιοι θά σταθούν έμπαϊκται καί δικτατορικοί. Η κοινωνία θά έμφανίζη κατάπτωσι μέ ανάλογα φαινόμενα.
19	28/02/94	3, 5 – 16	Σέ μία παρηκμασμένη Κοινωνία «προσκόψη... ό άτιμος προς τόν έντιμον». Άναρχία καί πτωχεία. Άναισχυντία του λαου σέ αισχρά άμαρτήματα. Όταν οί άρχοντες κολακεύουν τό λαό. Λαϊκισμός. Η «μόδα» τής έποχῆς εκείνης.
20	07/03/94	3, 16 – 22	Περιγραφή τής τότε Μόδας των Γυναικων καί του τρόπου ζωής των. Η Μόδα φορέας του κοσμικού φρονήματος. Άλλ' ό Κύριος θά τίς ταπεινώση. Σύντομη άναφορά τής τότε

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
			πολυτελοῦς ἐνδύσεως τῶν Γυναικῶν καί τῶν κοσμημάτων τῶν.
21	21/03/94	3, 24 – 26 5, 1 – 7	Τά τραγικά ἀποτελέσματα τῆς πολυτελοῦς ἐνδύσεως. Ἡ ἄλκιμος γενεά θά σφαγῆ ἀπό τούς ἐχθρούς. Τά θησαυροφυλάκια θά ἀδειάσουν. Ἡ πικρή Ὠδή τοῦ Ἡγαπημένου Ἀμπελῶνος, τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
22	28/03/94	5, 8 – 12	Ἡ πρώτη ΟΥΑΙ τοῦ Προφήτου ἀποτείνεται εἰς τούς ἀπλήστους καί ἀδίκους ἰδιοκτητῆς. Ἀλλά δέν θά τά χαροῦν. Ἡ γῆ θά δείξη τήν ἀφορία της. Ἡ δευτέρα ΟΥΑΙ στρέφεται κατά τῶν μεθύντων.
23	04/04/94	5, 11 – 12	Ἡ δευτέρα ΟΥΑΙ τοῦ Προφήτου στρέφεται κατά τῶν μεθύντων. Μαρτυρίες Παλαιᾶς Διαθήκης καί Πατέρων. Ἡ σημασία τῆς μουσικῆς στήν ἐπίτασι τῆς ἀσωτίας.
24	11/04/94	5, 13 – 19	Καί ἡ συνέπεια τῆς δευτέρας ΟΥΑΙ εἶναι ἡ αἰχμαλωσία τοῦ λαοῦ, ὅπου ἐκεῖ θά πεινάσῃ καί θά διψάσῃ. Ἡ παρουσία τῶν λοιμῶν ἀνθρώπων, τῶν «κατεφθαρμένων τόν νοῦν», τῶν χαλασμένων. Ὅλοι αὐτοί θά ταπεινωθοῦν. Ἡ τρίτη οὐαί κατά τῶν κατ' ἐξακολούθησιν ἀμαρτανόντων.
25	18/04/94	5, 18 – 25	Ἡ 3η ΟΥΑΙ τοῦ Προφήτου στρέφεται κατά τῶν κατ' ἐξακολούθησιν καί προκλητικῶς ἀμαρτανόντων. Ἡ 4η ΟΥΑΙ κατά τῶν διαστροφῶν τῶν ἠθικῶν ἐννοιῶν. Ἡ 5η ΟΥΑΙ κατά τῶν δοκησισόφων. Ἡ 6η ΟΥΑΙ κατά τῶν ἀρχόντων ἀσώτως ζώντων. Ἐφ' ὅλων τῶν ΟΥΑΙ ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ.
26	03/10/94	6,1	Ἡ ἀξία καί οἱ διαστάσεις τοῦ Προφητικοῦ λόγου. Τό 6ον Κεφάλαιον τοῦ Ἡσαΐου, ἀφετηρία τῶν ὄσων ἀφοροῦν εἰς τόν Ἐμμανουήλ. Περιγραφή τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ὁράματος. Ὁ καθημένος ἐπί τοῦ Θρόνου εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, Θεός Λόγος, ὁ μετέπειτα Ἐνανθρωπήσας Ἰησοῦς Χριστός.
27	10/10/94	6, 1 – 2	«Καί πλήρης ὁ Οἶκος τῆς δόξης Αὐτοῦ». «Καί Σεραφεῖμ εἰστήκεσαν κύκλω Αὐτοῦ». «Ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνί καί ἔξ πτέρυγες τῶ ἐνί».
28	17/10/94	6, 2 – 4	Μετά τό θέαμα τοῦ Ὁράματος τοῦ Ἡσαΐου ἔρχεται τό ἀκρόαμα. Ὁ Τρισάγιος Ὕμνος τῶν Σεραφίμ εἰς τό διηνεκές εἶναι πλήρης θεολογίας. Ἀπό τῆς φωνῆς τῶν Σεραφίμ «ἐπήρθη τό ὑπέρθυρον» καί «ἐπλήσθη καπνοῦ ὁ Οἶκος».

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
29	24/10/94	6, 5 – 7	Βλέποντας ό Προφήτης τό μεγαλειον του Όραματος και άκούοντας τον ουράνιον Τρισάγιον Όμνον ταλανίζει έαυτόν για τίς άμαρτίες του. Τό όλον Όραμα είναι μία προαναμόρφωσις του Μυστηρίου του Χριστου.
30	31/10/94	6, 7 – 8	Τό Όραμα του Προφήτου Ησαΐου είναι αντίτυπον της Χριστ. Όρθοδόξου Θείας Λειτουργίας. Έκει σκια και σχήμα. Έδω τό πραγματικό Σωμα και Αϊμα του Ένανθρωπήσαντος Αγίου του Ισραήλ, εν μυστηρίω. Επιδράσεις του Όραματος επί της δομής της Θείας Λειτουργίας.
31	07/11/94	6, 8 – 9	Η κλήσις του Ησαΐου εις τό προφητικόν αξίωμα. Ευθύς μετά άκούει ό Προφήτης ότι ή άποστολή του θα άποτύχη, επειδή οι Έβραϊοι δέν θα άποδεχθούν τό κήρυγμά του. Τουτο άποτελει τύπον δι' όσα θα συνέβαιναν εις τον Ίησούν Χριστόν.
32	14/11/94	6, 9 – 12	Έξηγεϊται ό λόγος εις τον Ησαΐαν τό γιατί δέν θα γίνη δεκτόν τό κήρυγμά του διότι υπήρχε πώρωσις εις τον λαόν. Και έρωτā αγωνιωδώς ό Προφήτης, έως πότε, Κύριε, θα ύπαρχη ή πώρωσις αυτή;
33	21/11/94	7, 10 – 14	Εϊσαγωγή εις την κορυφαϊαν Προφητεϊαν, «Ίδού ή Παρθένος εν γαστρί εξει...». Η πρότασις του Προφήτου στον Άχαζ περι αιτήσεως σημείου. Η άρνησις του βασιλέως Άχαζ. Ο Κύριος αυτεπαγγέλτως θα δώση τό σημείον.
34	28/11/94	7,14	«Η Παρθένος εν γαστρί εξει και τέξεται Υϊόν και καλέσεις τό Όνομα Αυτου Έμμανουήλ».
35	05/12/94	7,15 – 9,2	Χαρακτηριστικά της ανθρωπίνης φύσεως του Έμμανουήλ. Θα είναι άπηλλαγμένος του προπατορικοϋ άμαρτήματος και της κλίσεως προς τό κακό. Νέα Χριστολογική Προφητεϊα. Η Γαλιλαϊα των Έθνων θα δη πρώτη τό μέγα Φως του Έμμανουήλ ήτοι του Ίησου Χριστου.
36	12/12/94	9, 1 – 6	«Ότι παιδίον έγεννήθη ήμϊν, Υϊός και έδόθη ήμϊν, ου ή αρχή έγενήθη επί του ώμου αυτου και καλεϊται τό Όνομα αυτου μεγάλης βουλης Άγγελος...».
37	09/01/95	9,6	«Και καλεϊται τό Όνομα Αυτου... Μεγάλης βουλης Άγγελος, Θαυμαστός, Σύμβουλος». Πρόκειται για τίς προσηγορίες (ονόματα) του Έμμανουήλ, του Ίησου Χριστου.
38	23/01/95	9,6	«Και καλεϊται τό Όνομα αυτου...Θεός Ίσχυρός, Έξουσιαστής, Αρχων Ειρήνης».

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
39	30/01/95	9, 6 – 7	«Καί καλεῖται τό ὄνομα αὐτοῦ... πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἐγώ γάρ ἄξω εἰρήνην ἐπί τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καί ὑγίαν αὐτῶ. Μεγάλη ἡ ἀρχή αὐτοῦ, καί τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον».
40	06/02/95	9,7	Τό Παιδίον τῆς Παρθένου «καθεσθήσεται ἐπί τόν θρόνον Δαυίδ» καί θά ἀνορθώσῃ τήν βασιλεία τοῦ Δαυίδ, ἀφοῦ θά τήν καταστήσῃ παγκόσμιον καί αἰώνιον. Ἡ καταγωγή ἐκ τοῦ Δαυίδ, σύμφωνα μέ τίς Προφητεῖες, συνιστᾷ γνησίαν τήν μεσσιανικότητα τοῦ Ἰησοῦ.
41	13/02/95	9,7	«Μεγάλη ἡ ἀρχή αὐτοῦ... Ἐπί τόν θρόνον Δαυίδ καθεσθήσεται... ἐν κρίματι καί ἐν δικαιοσύνῃ ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τόν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου ποιήσει ταῦτα».
42	20/02/95	11, 1 – 2	Εἰσαγωγή εἰς τό 11ον Κεφάλαιον. Ἡ ράβδος καί τό ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. «Καί ἀναπαύσεται ἐπ' Αὐτόν Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ».
43	27/02/95	11, 2 – 4	«Καί ἀναπαύσεται ἐπ' Αὐτόν (ἐπί τό Παιδίον τῆς Παρθένου) Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, Πνεῦμα σοφίας καί συνέσεως, Πνεῦμα βουλής καί ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καί εὐσεβείας. Ἐμπλήσει αὐτόν Πνεῦμα φόβου Θεοῦ... Κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν... Καί πατάξει γῆν τῶ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ!...»
44	13/03/95	11, 4 – 6	Ἐν ἀντιθέσει μέ τήν ἀνθρωπίνη Δικαιοσύνη, ὁ Ἐμμανουήλ «κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν». Ἡ ἔννοια αὐτῆς τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης. «Καί πατάξει γῆν τῶ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ». Ἡ ἀλήθεια καί ἡ δικαιοσύνη θά τόν κοσμοῦν. Καί τότε, «συμβοσκηθήσεται λύκος μετ' ἄρνός».
45	20/03/95	11, 6 – 12	Ἡ παραδεισία εἰκόνα τοῦ Κόσμου ἐάν ἀπεδέχετο τό Εὐαγγέλιον τοῦ Μεσσίου. Ὡστόσο, μένει εἰκόνα μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἡ μόνη ἐλπίδα τῶν Ἐθνῶν, ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, ὁ Χριστός. Τό «Σημεῖον» τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.
46	27/03/95	52,13	Ὁ Υἱός τῆς Παρθένου, ὁ Ἐμμανουήλ, ὁ Μεσσίας, μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἡσαΐας ὅτι θά εἶναι παθητός! Ὁ Παῖς Κυρίου. Καταπλήσσει ὅτι πρό τῆς Ἐνανθρωπήσεώς Του ζῆ «πολύ κοντά» στά προβλήματα τοῦ λαοῦ Του, συγκακουχούμενος!
47	03/04/95	52,13 -15	Ἡ μεγάλη δόξα τοῦ Παιδός τοῦ Κυρίου θά περάσῃ ἀπό τήν ἀδοξίαν. Θά εἶναι μιά ἀδοξία πού στόματα βασιλέων θά μείνουν ἄλαλα. Τό Μυστήριον τοῦ Πάσχοντος καί τό Μυστήριον τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Μεσσίου.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
48	10/04/95	53, 1 – 3	Εισαγωγικά εις τό 53ον Κεφάλαιον. Διαμαρτύρεται ό Προφήτης, όπως και έξ όνόματος όλων τών Προφητών ότι τό κήρυγμά των δέν θά έγίνετο δεκτόν, έπειδή ό Μεσσίας θά ήτο «παθητός». Περιγραφή τής άδοξίας του Μεσσίου. Τέλος Περιόδου 1994 – 1995. Τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
49	02/10/95	53, 4 – 5	«Οὗτος τάς άμαρτίας ήμῶν φέρει και περί ήμῶν όδυνάται... Τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ήμεις ιάθημεν».
50	09/10/95	53, 6 - 8	«Πάντες ως πρόβατα έπλανήθημεν... Καί Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταίς άμαρτίαις ήμῶν... Ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη... Τήν δέ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;» Πρόκειται περί τών παθημάτων του Μεσσίου που θά ήσαν έκούσια.
51	16/10/95	53, 9 - 12	Προφητεύεται ό θάνατος και ή Ταφή του Μεσσίου. Έκδικεΐται ό θάνατός του μέ την καταστροφή τής Ίερουσαλήμ τό 70 μ.χ. Ο Θεός άποδεικνύει την άθωότητα του Μεσσίου. Μέ τό Πάθος του ό Μεσσίας καταργεί την δύναμι του Σατανᾶ και κατακτᾶ πολλούς πιστούς. Συμπεράσματα.
52	23/10/95	24, 1 – 2	Εισαγωγή εις την νέαν σειράν θεμάτων. Ο Κύριος καταφθείρει την Οικουμένην και έρημώνει τό πρόσωπον τής γῆς. Η συμφορά είναι κοινή εις τά πρόσωπα τών ανθρώπων ανεξαρτήτως άξιωμάτων και προνομίων.
53	30/10/95	24, 2 – 5	Αΐτιος του ήθικοῦ και φυσικοῦ κακοῦ είναι ό άνθρωπος. Ο έσχατολογικός χαρακτήρας τής ισότητος τών ανθρώπων. Η γῆ Ίσραήλ είναι γῆ τυπική και αναφέρεται σε όλόκληρη την ύφήλιο. Ο λαός Ίσραήλ είναι λαός τυπικός και αναφέρεται εις όλους τους λαούς τής Γῆς. Η φθορά τής γῆς. Η γῆ πενθεΐ.
54	06/11/95	24, 5 – 7	Η άνομία τών κατοίκων τής Γῆς είναι ότι «παρήλθοσαν τον νόμον και ήλλαξαν τά προστάγματα, διαθήκην αιώνιον». Γι' αυτό ή κατάρα θά φάγη την Γῆ. Θά πενθήση ό οΐνος και ή άμπελος και θά στενάξουν όσοι έδωσαν την καρδιά τους εις τά ήδέα του βίου.
55	13/11/95	24, 7 – 10	Τά ευχάριστα του βίου θά τελειώσουν. Διάκρισις ευφροσύνης και χαρᾶς. Τό δῶρον τής Μουσικῆς και ή κακοποίησί της. Η μελαγχολία καλύπτει τους ανθρώπους. Έρημώθηκε κάθε πόλις. Μνημες από την Γερμανική Κατοχή. «Η πόλις του Μηδέν».

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
56	20/11/95	24/11/14	Πέρασε κάθε εὐφροσύνη ἀπό τῆ Γῆ! Ἡ θλίψις τὴν διαδέχεται, ἰδίᾳ στὰ ἔσχατα. Καί τώρα θά συμβῆ αὐτό στὴ Γῆ τοῦ Ἰσραὴλ πού ἀποτελεῖ τόν «τυπικό χῶρο» ὄλων τῶν Ἐθνῶν. Ἡ κατάστασις εὐσεβῶν καί ἀσεβῶν. Ἡ ταραχὴ τοῦ θαλασσίου ὕδατος.
57	27/11/95	24, 14-17	Τό νερό τῆς θαλάσσης θά παρουσιάσῃ φαινόμενα. Ἦδη ἡ Ἐπιστήμη ἐξαγγέλλει τὰ μηνώματά της. Ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τόν κόσμον. Δοξάζεται Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ. Οἱ εὐσεβεῖς ἐλέγχουν τοὺς ἀθετοῦντας τόν φυσικόν καί ἠθικόν Νόμον. Οἱ ἀλλεπάλληλες συμφορές.
58	04/12/95	24, 17-20	Κανεῖς ἀσεβῆς δέν θά διαφύγῃ τὴν ὀργή τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀμετανοησία τῶν ἀσεβῶν. Ἀνοίγουν οἱ θυρίδες τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ξεχύνεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. Ἡ Γῆ θά ταραχθῆ καί θά σαλευθοῦν οἱ κινήσεις της. Τό σχῆμα τοῦ Σύμπαντος θά ἀλλάξῃ. Παγκοσμία ἀναστάτωσις.
59	11/12/95	24, 19-23 26, 8 – 9	Ἡ Γῆ καί ὄλο τό Σύμπαν θά ἀλλάξουν μορφή. Καινοῦς δέ οὐρανοῦς καί γῆν καινήν...προσοδοκῶμεν ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ». Τό Δεύτερον Ἐπινίκειον Ἄσμα τοῦ Ἡσαΐου. Ἡ ἐλπίδα στό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ γεννᾷ τὴν ἐπιθυμία τῆς ἀγάπης. Ἔτσι, «ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμα μου ὁ Θεός...»
60	18/12/95	26, 9 – 11	Ἡ Ὠδὴ τοῦ Ἡσαΐου. «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς». Ἡ πολλαπλῆ ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης. Κάθε ἄνθρωπος πού δέν θά βιώσῃ τὴν ἀγιότητα, δέν μπορεῖ νά προσεγγίσῃ τὴν ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ ἔννοια τοῦ Ὑψηλοῦ Βραχίονος τοῦ Θεοῦ.
61	15/01/96	26/11/12	Ἡ Ὠδὴ τοῦ Ἡσαΐου. «Ζῆλος λήψεται λαόν ἀπαίδευτον». «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν, πάντα γάρ ἀπέδωκας ἡμῖν». Ἡ ἄκτιστος ἐνέργεια τῆς Εἰρήνης ὑπερέχει πάντων τῶν ἀγαθῶν («πάντα γάρ ἀπέδωκας ἡμῖν»).
62	22/01/96	26/12/13	Ἡ Ὠδὴ τοῦ Ἡσαΐου. «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν, πάντα γάρ ἀπέδωκας ἡμῖν». «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό Ὄνομά σου ὀνομάζομεν».
63	29/01/96	26, 14-16	Ἡ Ὠδὴ τοῦ Ἡσαΐου. «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό Ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Οἱ δέ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν...Πρόσθετες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετες κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην Σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν».

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
64	05/02/96	26, 17-18	Ἡ Ὠδή τοῦ Ἡσαΐου. «Καί ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καί τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγεννήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου». «Διά τόν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καί ὠδινήσαμεν καί ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου».
65	12/02/96	26, 18-19	Ἡ Ὠδή τοῦ Ἡσαΐου. «Διά τόν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καί ὠδινήσαμεν καί ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου». «Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καί ἐγερθῆσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις... ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρά σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν...»
66	19/02/96	26,2	Ἡ Ὠδή τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου. «Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τό ταμιεῖόν σου, ἀπόκλεισον τήν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρόν ὅσον ὅσον, ἕως ἄν παρέλθῃ ἡ ὀργή Κυρίου». Πέντε ἱστορικές προειδοποιήσεις!
67	04/03/96	26,20 58, 1	Ἡ Ὠδή τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου. Ἡ πέμπτη ἱστορική προειδοποίησις ἀναφέρεται εἰς τὰ ἔσχατα. Σέ κάθε ἐποχή ἰσχύει μιά προειδοποίησις «ἀποκρύψεως» ὅταν ὑπάρχη ἡ ἀπιστία καί ἡ ἔκλυσι τῶν ἠθῶν. Περίληψις τῆς ὅλης Ὠδῆς. Εἰσαγωγή εἰς τό 58ον Κεφάλαιον.
68	11/03/96	58, 1 – 5	Ἐντέλλεται ὁ Προφήτης νά ἀναγγείλῃ μέ μεγάλη φωνή τὰ ἀμαρτήματα τοῦ λαοῦ. Ἐν τούτοις, ἐπειδή νηστεύουν, λέγει ὁ Θεός, ἀπαιτοῦν νά τοὺς προστατεύω. Ἀλλ' ὅμως ἀθετοῦν τίς λοιπές Ἐντολές μου. Τέτοια νηστεία Ἐγὼ δέν ἐξέλεξα.
69	18/03/96	58, 6 – 8	Ὁ Θεός δηλώνει ὅτι δέν ἐξέλεξε τόν τρόπο νηστείας πού οἱ Ἑβραῖοι τηροῦσαν. Ἐζήτηε καί τήν ἄσκησι τῆς λοιπῆς ἀρετῆς. Καί μόνον τότε ὁ Θεός θά τοὺς ἐπροστάτευε καί θά ἐδέχετο εὐμενῶς τήν νηστεία των.
70	25/03/96	58, 9 – 10	Ὅταν διατηρῆς τίς προϋποθέσεις μιᾶς σωστῆς Νηστείας, «Τότε βοήση καί ὁ Θεός εἰσακούσεταιί σου. Ἐτι λαλοῦντος σου, ἐρεῖ, ἰδού πάρειμι».
71	01/04/96	58, 11-14	Ὅταν μαζί μέ τήν Νηστεία τηρήσῃς τόν ὅλον Νόμον, τότε «ἔσται ὁ Θεός σου μετά σοῦ διαπαντός». Καί τότε θά γεμίσῃ ἡ ψυχή σου ἀπό κάθε ἀγαθοῦ. Ὅπως καί ὅταν τηρήσῃς σωστά τήν ἀργία τῆς Ἑβδόμης ἡμέρας. «Τό γάρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα». Τέλος Περιόδου 1995-1996. Καί τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
72	07/10/96	38, 1 – 3	Ἡ ἀσθένεια τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἐζεκίου. Τό αἷτιον τῆς ἀσθενείας ἡ ὑπερηφάνεια. Ὁ Θεός, διά τοῦ Προφήτου

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
			Ήσαϊου παραγγέλλει. «Τάξαι περί τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γάρ, σύ καί οὐ ζήση».
73	14/10/96	38, 3 – 6	Ἡ ἀξία τῆς Προσευχῆς τοῦ Ἐζεκίου. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ. Μετάνοια – Προσευχή – Δάκρυα.
74	21/10/96	38, 7 – 10	Τό σημεῖον παρά Κυρίου ὅτι ὁ Ἐζεκίας θά ἰαθῆ ἦταν ἡ ἀναστροφή τοῦ ἡλίου. Τό θαῦμα αὐτό σήμερα διαπιστώνεται μέ τήν χρῆσι τῶν Κομπιούτερς. Ὁ Ἐζεκίας προσεύχεται. Περιεχόμενον τῆς Προσευχῆς του.
75	04/11/96	38, 10-19	Ἡ Προσευχή τοῦ Ἐζεκίου. «δέν θά ἰδῶ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ στή γῆ. Ἄφησα τό ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου. Τέλειωσε ἡ ζωῆ μου καί πέρασε. Κάθε νύχτα εἶχα φρικτούς πόνους. Ἀλλά σύ μέ ἀπήλλαξες...»
76	11/11/96	38, 20-22	Ἐπίλογος τῆς Προσευχῆς τοῦ Ἐζεκίου. Ἡ καλάθη τῶν σύκων εἶχε θεραπευτική ιδιότητα; Ἴατρος καί ἱατρική, Φαρμακοποιός καί φάρμακα ἀπό προσώπου Θεοῦ.
77	18/11/96	39, 1 - 6	Ὁ βαβυλώνιος βασιλεὺς στέλλει δῶρα καί συγχαρητήρια Γράμματα στόν Ἐζεκία ἐπὶ τῆ ἀναρρώσει του. Καί ἐκεῖνος κολακευθεῖς δείχνει ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ ἀνακτόρου του. Καί καταφθάνοντας ὁ Ἁσαΐας τόν ἐλέγχει. Καί προφητεύει τήν ἀρπαγὴ ὅλων τῶν θησαυρῶν.
78	25/11/96	39, 7 – 8 36, 1 37, 1 – 3	Προφητεύει ὁ Ἁσαΐας στόν Ἐζεκία ὅτι καί ἀπό τοὺς ἀπογόνους του θά αἰχμαλωτίσουν οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ ἀπειλές τοῦ Σενναχηρήμ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων. Ὁ Ἐζεκίας πενθεῖ καί στέλλει ἀντιπροσώπους στόν Ἁσαΐα περί τοῦ πρακτέου.
79	09/12/96	37, 4 – 20	Τό αἴτημα τοῦ Ἐζεκίου πρὸς τόν Ἁσαΐαν ἦταν ὅπως δεηθῆ τοῦ Κυρίου διὰ τήν ἀπαλλαγὴ τοῦ λαοῦ του ἀπὸ τόν Σενναχηρείμ. Καί ἡ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ: Μὴ φοβηθῆς. Θά λύση τήν πολιορκία. Τελικά θά δολοφονηθῆ. Ἡ προσευχή τοῦ Ἐζεκίου.
80	16/12/96	40, 1 – 2	Ἡ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ στήν προσευχή τοῦ Ἐζεκίου. Ὁ θάνατος 185.000 Ἀσσυρίων στρατιωτῶν. Λύσις τῆς πολιορκίας τῆς Ἱερουσαλήμ. Δολοφονία τοῦ Σενναχηρείμ. «Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τόν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τήν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν.
81	13/01/97	40, 3	«Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τήν ὁδόν Κυρίου».

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
		65, 11-12	Ὁ Κύριος διαμαρτύρεται ὅτι ὁ λαός του τόν ἐγκατέλειψε καί ἔφθασε νά προσφέρει σπονδή στή θεά Τύχη. Τά τυχερά Παιχνίδια σήμερα. Οἱ δυσμενεῖς συνέπειες καί ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ. Ὁ πρῶτος λαχνός γιά μᾶς εἶναι ὁ Χριστός!
82	20/01/97	62, 1 – 2	Ὁμιλεῖ ὁ παῖς Κυρίου πρὸς τήν Νύμφην Ἐκκλησίαν. Καί λέγει ὅτι δέν θά σιωπήσῃ νά τήν ἐπαινῇ διά τήν ἀγιότητά της καί δέν θά ἡσυχάσῃ ἕως ὅτου τῆς χορηγηθῇ ἡ σωτηρία. Καί τά Ἔθνη θά ἰδοῦν τήν ἀρετή της καί οἱ βασιλεῖς τήν δόξα της. Αὐτά θά καλέσουν τό καινούριο της Ὄνομα, δηλ. Χριστιανοί πού ὁ Κύριος θά ἐπικυρώσῃ.
83	27/01/97	62, 3 - 12	Ὁ Παῖς Κυρίου, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπαινεῖ καί ὠραῖζει τήν Νύμφη Ἐκκλησία. Τῆς λέγει ὅτι θά εἶναι «στέφανος κάλλους» καί «διάδημα βασιλείας». Καί ὅτι «οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη» καί «ἔρημος». Καί ἡ Γῆ της θά εἶναι ἡ «Οἰκουμένη». Ὁ Νυμφίος θά καλέσῃ τόν λαόν της ἅγιον. Καί θά κληθῇ «Ἐπιζητούμενη Πόλις».
84	03/02/97	63, 8 – 10	Ὁ Θεός λέγει, ἐντελῶς ἀνθρωποπαθῶς, ὅτι ὁ Ἰσραήλ εἶναι λαός του καί οὐδέποτε θά τόν ἀρνηθῇ, γι' αὐτό καί γίνεται σ'αὐτόν Σωτήρ. Δέν ἔστειλε πρέσβυν, οὔτε ἄγγελον, ἀλλ' αὐτός ὁ Ἰδιος ἦλθε γιά νά τούς σώσῃ ἐπειδή τούς ἀγαπᾶ καί τούς λυπᾶται. Ἔτσι τούς ἀνέλαβε καί τούς ὕψωσε. Αὐτοί ὅμως ἠπίστησαν καί παρῶξυναν τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.
85	17/02/97	52, 1 – 2	Ἀποτείνεται ὁ Παῖς Κυρίου, ὁ Μεσσίας, πρὸς τήν Ἐκκλησία καί τῆς λέγει: «Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου Σιών. Ἐνδυσαι τήν ἰσχύν σου, Σιών καί Ἐνδυσαι τήν δόξαν, Ἱερουσαλήμ». Ἰσχύς καί δόξα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός. Καί συνεχίζει: «Ἱερουσαλήμ, πόλις ἁγία», «ἔκδυσαι τόν δεσμόν τοῦ τραχήλου σου».
86	24/02/97	52, 2. 10. 11	Ὁ βραχίων Κυρίου ὁ Ἅγιος. Καί λέγει ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας: «Ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθετε ἐκεῖθεν καί ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε, οἱ φέροντες τά σκεύη Κυρίου». Ἡ ἱστορική Βαβυλών, τύπος καί σύμβολον τοῦ κακοῦ καί τῆς Ἀποστασίας. Ἰδιαίτερα προσοχή στήν προτροπή αὐτή!
87	03/03/97	52,11	«Καί ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε». «Ἀφορίσθητε, οἱ φέροντες τά σκεύη Κυρίου». Ἀλλοίμονο σ' αὐτούς πού ζητοῦν πολεμική βοήθεια ἀπό τήν εἰδωλολατρική Αἴγυπτο! Ἀνάγκη ἱστορικῆς Μνήμης.

A/A	HM/NIA	ΣΤΙΧΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ
88	17/03/97	31, 2 – 6 64, 1 – 4	Ὁ Ἰσραήλ «πέποιθεν» στὸν πολεμικὸ ἐξοπλισμὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὄχι στὸ Θεό. Γι' αὐτὸ Ἐκεῖνος σοφὰ τοὺς ὠδήγησε σὲ θλιβερὰ ἀποτελέσματα. Κάλεσμα μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς. Ὁ Θεὸς δὲν «ἀσθενεῖ», ὅπως νομίζουν οἱ ἄνθρωποι. Ἄν ἀνοίξη τοὺς οὐρανοὺς τρέμουν καὶ λυώνουν τὰ ὄρη.
89	24/03/97	64, 4 - 7	Κύριε, προσεύχεται καὶ ὁμολογεῖ ὁ Ἡσαΐας, ἐσένα μόνον γνωρίσαμε καὶ τὰ θαυμαστά σου ἔργα. Ἐμεῖς ὅμως ἁμαρτήσαμε καὶ Σὺ ὠργίσθης καὶ μᾶς ἀπεστράφης, γι'αὐτὸ πλανηθήκαμε. Καὶ σταθήκαμε ἀκάθαρτοι, καὶ φυλλοροήσαμε σάν τὰ ξερόφυλλα καὶ ὁ ἄνεμος μᾶς πηγαينوφέρει. Καὶ κανεὶς δὲν ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομά Σου. Οὔτε σέ σκέπτεται!
90	31/03/97	64, 7 - 11	Συνεχίζει ὁ Προφήτης τὴν Προσευχὴ – Ὁμολογία του, καὶ λέγει: «Δὲν ὑπάρχει κανεὶς, Κύριε, πού νά ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομά Σου. Καὶ τώρα, Κύριε, Σὺ εἶσαι ὁ Πατέρας μας καὶ ἐμεῖς πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν σου. Ἐπίβλεψον σέ μᾶς, γιατί ὅλοι εἴμεθα λαός σου. Ὁ Ἅγιος Ναός σου καὶ ἡ Πόλις σου ἐρημώθηκαν...»
91	07/04/97	64, 12 65, 1 – 2 66, 1	Συνεχίζει ὁ Προφήτης τὴν Προσευχὴ – Ὁμολογία του. «Κύριε, ἀνέχθηκες τίς καταστροφές τῶν ἐχθρῶν μας!» Λέγει ὁ Θεός ὅτι ἔγινε ἐμφανῆς σ'αὐτοὺς πού δὲν τὸν ἐγνώριζαν, δηλαδή στοὺς Ἐθνικούς. Ἀντίθετα, γιὰ τὸν λαό του λέγει: «Ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα». Ἡ τυπολατρεία τῶν Ἰουδαίων.
92	14/04/97	66, 2 – 3 66, 19-24 35, 17	Ὅλα δικά μου εἶναι, λέγει ὁ Θεός. Καὶ σέ ποιὸν θά ἐπιβλέψω, παρὰ στὸν ταπεινόν; ἡ δέ θυσία τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς θυσία κυνός. Στὰ πέρατα τῆς Γῆς θά στείλω τοὺς Ἀποστόλους μου, ὅπως καὶ στὴν Ἑλλάδα. Θά ἀποκτήσω νέους ἱερεῖς, τῆς Καινῆς μου Διαθήκης. Καὶ τότε «ἔσται ὁ Οὐρανός καινός καὶ ἡ Γῆ Καινὴ» - Τέλος τῶν Ἐπιλογῶν καὶ τῶ Ἁγίῳ Τριαδικῶ Θεῶ Δόξα.

Πρὸς Δόξαν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ